

[Ministeren for offentlige arbejder.]

og skal gøre det så snart som muligt; arbejdet er et samarbejde med boligministeriet, og sagen vil fortsat blive drøftet på den måde.

Kaj Andresen: Jeg vil gerne takke ministeren for offentlige arbejder for det positive i svaret: at vi kan forvente, at det udvalgsarbejde, der foregår, inden ret længe afsluttes.

Det er klart, at ved afslutningen af dette arbejde må der foretages overvejelser, men jeg vil dog gerne stille det spørgsmål til ministeren, om ministeren også vil foranledige, at vi, når dette udvalgsarbejde er afsluttet, ikke alene får disse ting lagt frem til overvejelse, men meget snart får en endelig afgørelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg kan sige, at årsagen til, at jeg overhovedet satte det i gang på nuværende tidspunkt, var den betragtning, at selv om man har en vedtagelse i Folketinget af en linjeføring, altså Søringen, vil der fortsat være usikkerhed om, hvorvidt den vil blive gennemført, indtil det tidspunkt kommer, hvor jeg må møde med et hovedlandevisionsforslag og søge om de fornødne bevillinger og derved endeligt få lagt den fast. Det vil sige, at planlægningsproblemet alligevel var svævende, selv om man havde en vedtagelse, som vi naturligvis må arbejde på grundlag af i ministeriet for offentlige arbejder, så længe den består.

Det har altså været min betragtning, at jeg derfor fremskynder tidspunktet for at få den endelige afklaring af denne linjeføring ved at lægge et alternativ op og få taget stilling til, om man vil foretrække det ene eller det andet. I dette ligger selvfølgelig også, at min hensigt var at få fremskyndet en afklaring af den uklarhed, der foreligger, og så vil jeg benytte den først givne lejlighed, når dette materiale er på bordet, til at søge en politisk afgørelse af spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holst* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren udvirke, at Fredericia sygehus får fuld refusion for anlægs- og driftsudgifter til de dialyseanlæg, der har reddet livet for flere patienter, som er blevet afvist andre steder?“

Skriftlig begrundelse:

Så længe de store dialysecentre ikke er fuldt udbygget, men må afvise patienter, der derefter er dømt til en smertefuld død, forekommer det urimeligt, at andre sygehuse, som har anskaffet det fornødne udstyr til dialyse, ikke kan få dækket deres udgifter hertil fuldt ud.

Der er i de senere år flere eksempler på, at Fredericia sygehus med held har behandlet sådanne afviste patienter og holdt dem i live, indtil transplantation har kunnet foretages. Ja, selv fra andre jyske byer har sygehuset behandlet patienter, som ellers ikke har kunnet få dialysebehandling.

Den 30. april 1969 spurgte jeg den fungerende indenrigsminister, om manglende bevillinger var årsag til svigtende behandling af patienter med alvorlige nyresygdomme. Ministeren udtrykte dengang håbet om, at der måtte komme en ordning, så behandlingen på Fredericia sygehus kunne fortsættes.

Der er mig bekendt indtil i dag ikke ydet sygehuset fuld refusion.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Holst: Jeg har tidligere i år, den 30. april, spurgt om ting, der vedrørte det samme forhold. Jeg spurgte den da fungerende indenrigsminister, om svigtende bevillinger kunne være årsag til manglende behandlingsmuligheder for patienter med svære nyresygdomme. I sit svar henviste ministeren til, at efter den gældende sygehuslov påhvilede det kommunerne at tilvejebringe de fornødne muligheder for sygehusbehandling — direkte citeret fra Folketingstidende 1968-69, sp. 6128, sagde ministeren:

„herunder også i de i spørgsmålet nævnte tilfælde af nyresvigt.“

Videre sagde ministeren, samme spalte:

„Kommunernes udgifter er genstand for statsrefusion, der efter den gældende lovgivning udgør 65 pct. af nettoudgifterne.“

Sammenholder man nu disse meget klare udtalelser og denne meget klare velvilje med de resultater, som er opnået for Fredericia sygehus, synes der at være et misforhold